

LNFs Vårutflykt till Eksjö 20180525-27

Årets traditionella vårutflykt för LNF gick i år till Småland med boende i Eksjö. Vi var 10 personer, som efter incheckning på vandrarhemmet hade fritt eftermiddagsprogram, varvid studerande av Eksjös trevliga trähusbebyggelse var de flestas eftermiddagssysselsättning. Eksjö är tillsammans med Hjo och Nora en av Sveriges kända tre trähusstäder med arkitektur från fyra sekler utefter smala gatstensgränder. Efter en kulturell eftermiddag intogs middag på restaurang Sunrise. Efter lördagens frukost satte vi oss i bilarna för en timmes färd till Norra Kvills nationalpark. Norra Kvill blev nationalpark 1927 och är efter en utvidgning 1994 114 ha stor. Berggrunden består av röd granit. Fyra av fem träd i parken är tallar, många upp till 350 år gamla, men granen, som växer i de fuktigare områdena är yngre, men mer storvuxen. Vi gick en markerad slinga på ungefär fyra km dock rejält kuperad och bitvis stenig och förbi Stora och Lilla Idgölen. Vid bägge tjärnarna och även i en del mossdråg växte skvattram talrikt. Lunchen intogs uppe på Idhöjden med utsikt över Smålandsskogarna. När vi studerade ett fint bestånd med spärrvitmossa hittades tre oansenliga spindelblomster, och i Stora Idgölen simmade en kniphona med 10 ungar.

Efter nationalparksbesöket begav vi oss mot ”Rumskullaeken” (även kallad Kvillseken). Det blev dock en stor besvikelse, inte mycket liv kvar där, enbart en levande gren. På bara några få år har tillståndet kraftigt försämrats, man misstänker att det järnband, som hållit ihop trädet, har strypt näringstillförseln. Omgivande hagar var dock ett trevligt inslag med olika arter av träd. Efter en timmes vila på rummet och efter att några lyssnat på en rödstjärt i åparken, åt vi middag på Stadshotellet. Söndag innebar frukost och städning av rummen, varefter det bar av mot Skurugata, som är en 800 m lång och mellan 7 och 24 m bred klyfta i berget. De tvärbranta bergväggarna är upp till 35 m höga. Berggrunden består av gråbrun till röd porfyr. Skurugata och omgivande område är naturreservat sedan 1967. Geologin fick vi berättad för oss av Olle, som höll en initierad information. Teorierna om hur den bildats är många, men troligen har den ursprungligen uppkommit genom en isälv vid inlandsisens avsmältning. Promenaden genom klyftan var ganska besvärlig över mängden av nedfallna stenar och block samt mycket upp och ner. Temperaturen nere i gatan kan vara upp till 20 grader kallare än uppe berget. Denna skillnad upplevde dock inte vi, eftersom den långvariga värmen värmt upp klyftan. Från klyftan var det en rejäl stigning upp till Skuruhatt, 337 m över havet, en av Smålands högsta punkter, med minnessten över Albert Engström, som lekte i Skurugata som barn. Efter en välsmakande lunch återvände vi till bilarna och hemfärd mot Lerum.

Ett stort tack till Olle för utmärkt och välinformerad guidning och Ingrid, som stod för det praktiska med planering och bokningar. Vi ser redan fram emot nästa års resa.

Vi såg eller hörde bl.a.: turkduva, svartvit flugsnappare, björktrast, rödstjärt, lövsångare, bofink, spillkråka, rödhake, trädpiplärka, gårdsmyg, svarthätta, knipa, gök och svartmes samt tosteblåvinge och div. sländor.

Växter: ullört, knytling, gul fetknopp, sandnarv, blåsippa, vårärt, pyrola, kärrviol, liljekonvalje, skvattram, missne, hjortron, rosling, tranbär, pors, ormbär,

spindelblomster, vattenklöver, odon, tuvull, ängsull, dystarr, skogsklöver,
midsommarblomster, blankstarr, smörboll, gråstarr,
Mossor och lavar: tät fransmossa, räffelmossa, vedblekmossa, spärrvitmossa,
sidenmossa, stor revmossa, västlig hakmossa, äppelmossa, vågig sidenmossa,
långflikmossa, stor kvastmossa, nervveckmossa, bäckrundmossa, stor bräkenmossa,
svart spiklav, trådlav, gammelgranslav och flarnlav.

Bosse Nilsson